

SKATTEMINISTERIET

Notat

12.marts 2007
J.nr. 2007-610-0159

Notat til Folketingets Europaudvalg

Dansk indlæg i Domstolens sag nr. C-415/06 (Stahlwerk Ergste Westig GmbH mod Finanzamt Düsseldorf-Mettmann)

1. Sagens indhold

Bundesfinanzhof i Tyskland har i ovennævnte sag bl.a. stillet EF-Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

Er det foreneligt med traktatens artikel 56 og 58 om kapitalens fri bevægelighed, at et tysk foretagende med indtægter fra erhvervs-mæssig virksomhed ikke ved opgørelsen af fortjeneste kan fratække underskud fra et fast driftssted i et tredjeland (i det konkrete tilfælde i USA)?

2. Sagens faktum

Sagsøgeren deltog i to amerikanske personselskaber, som havde underskud ved erhvervsvirksomhed. Sagsøgeren havde bestemmende indflydelse i selskaberne.

USA har retten til at beskatte indkomsten. Dette følger af dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem USA og Tyskland. Det følger endvidere af overenskomsten, at Tyskland skal undlade at beskatte indkomsten.

Det er de tyske myndigheders opfattelse, at udtrykket ”indkomst” omfatter såvel positiv som negativ indkomst. I overensstemmelse med fast tysk praksis kan underskuddet fra den amerikanske virksomhed derfor ikke fradrages i tysk indkomst.

Sagsøgerens påstand er, at denne nægtelse af fradragsret for underskuddet er i strid med traktatens regler om kapitalens frie bevægelighed.

Et af spørgsmålene vil være, om sagsøgeren kan påberåbe sig kapitalens frie bevægelighed, når sagsøgeren har bestemmende indflydelse.

3. Den danske interesse i sagen

Det er fra et dansk synspunkt vigtigt at få afgrænset virkningsområdet for EF-Traktatens artikel 56 om kapitalens fri bevægelighed. Modsat EF-Traktatens øvrige regler om fri bevægelighed finder bestemmelsen ikke kun anvendelse EU-landene imellem, men tillige mellem EU-lande og tredjelande.

Det er i den forbindelse vigtigt at få slået fast, at en situation, der isoleret set udgør en etablering i et tredjeland, og som derfor ikke er omfattet af den fri etableringsret, ikke skal være omfattet af reglerne om kapitalens fri bevægelighed.

Ellers ville anvendelsesområdet for reglerne om kapitalens fri bevægelighed blive større mellem EU-lande og tredjelande end mellem EU-landene indbyrdes, og det ville f.eks. ikke være muligt at opretholde de gældende CFC-regler (dvs. reglerne om beskatning af Controlled Foreign Companies) over for tredjelande, når datterselskabet udøver reel økonomisk virksomhed, jf. EF-Domstolens dom i sag C-196/04, Cadbury-Schweppes.